

„Soča“

Izhaja vsak petek o polдне in velja s prilogo „Gospodarski List“ vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . . . gl. 4-40,
pol leta 2-20,
četrt leta . . . . . 1-10.

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poštnina.

Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročnino znižamo, ako se oglašé pri upravnistvu.

„Primerac“ izhaja vsakih 14 dni vsak drugi torek in velja za celo leto 80 kr.

„Gospodarski List“ izhaja in se prilaga vsak mesec v obsegu 16 strani. Kadar je v petek praznik, izide ta lista že v četrtek.

SOČA

(Izdaja za deželo.)

Oznanila

in „POSILNICE“ plačujejo se za peštopno pet-krat:

8 kr., če se tiskajo 1 krat,
7 . . . . . 2 . . . . .
6 . . . . . 3 . . . . .

Večkrat — po pogodbi. — Za večje črke po prostoru.

Posamične številke dobivajo se v tobakarnah v Nunski ulici in v Solski ulici, v Trstu pri Lavrončiču nasproti velike vojašnice in pri Pipanu v ulici Ponte della Fabra po 8 kr.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvo, naročnina in reklamacije pa upravnistvu „Soče“. — Neplačanih pism uredništvo ne sprejema. — Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnistvo je v Gosposki ulici 9.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Strol

— „Bog in narod!“ —

Tiska in zalaga „Gor. Tiskarna“ A. Gabrčiček (odgov. J. Krmpolč).

Zmaga bratoljubja.

Da ideja slovanške vzajemnosti in ljubezni ni le prazna morska pena, ki se razprši v prazen nič, kakor so vedno upali naši nasprotniki, to se je pokazalo na presojen način v nedeljo v kraljevem Krakovu. Na največjašnji način se je potrdila ta dan stara vez vroelega slovanškega pobratinstva: Poljak je tu objemal najbližnjega mu brata Čeha, oha skupaj pa sta pritiskala na prsi Rusi, Hrvata in Slovence, prisežaje skupno pri živem Bogu, da brat nikdar ne sme več zapustiti brata samega sredi valov sovražnega morja. O, kakó gluh, kakó veličasten dan za slovanški rod!

Toliko pomenljivejši pa je ta dan za avstrijske Slovence, ker slovesno potrjuje o zmagovitosti ideje slovanške vzajemnosti se je vršilo v Krakovu, v središču avstrijsko-Poljske. Saj je čitateljem našim znano, da brate Poljaki igrajo v Avstriji vazno ulogo, v državnem zboru so imeli vedno nekako odločilno besedo. Ali žal, da med zastopniki poljskega naroda je bilo vedno takih moči, ki so modrenim pravim pravicam novodobnih ležobitracov, ki jih je vlekel bolj v družbo nemških levčarjev nego v domači krug slovan-kih bratov. In se dandanašnji je nekaj takih poslancev med Poljaki, katerim srce uboga le na levo — nemško-liberalno stran.

Hvala Bogu, da stevalo takih Poljakov je vedno manj, mnogi pa se ono vročih pristave ideje slovanške vzajemnosti, slovanškega bratoljubja. Čitatelji naši se spominjajo, kolikokrat smo rekli, da slovanškim narodom bo v Avstriji bolje šo le tedaj, ko presine ves poljski narod obsevljeno prepričanje, da v slovanosti vseh slovan-kih narodov je sila, katere ne premagajo sovražna spletkarstva!

In ta dan je prišel v nedeljo je slavilo slovanško bratoljubje tudi v Krakovu svojo zmago. Poljski narod je zaprisegel ta dan, da nikdar ne bo dopuščal, da bi se zatiral slovanški življ tam, kjer je v manjšini, bodisi naravni ali umetni. Ideja slovanške vzajemnosti je zmagala na vsi črti! Zdalj sele se prične pravo kulturno delo avstrijskih Slovanov, kajti trdno vero imamo, da bodo tudi zakoniti zastopniki avstrijskih Slovanov vedno složni in jedni.

Naši nasprotniki so vstopovali, ko so doznali o dogodkih v Krakovu. Obšla jih je kurja polt in v tem strahu so blebetali tolike nemnosti, da jih moramo kar pomilovati. Nemški listi izražajo nade, da ne bo nič s to „slovanško vzajemnostjo“, da se razprši ta v prazen nič o prvi priliki bli. Posebno jim gre v slast stara norost, da Mladočehi so „rusofili“, „panslavisti“. Poljaki pa da so in morajo biti?!) nezprosni sovražniki Rusije. — Ali kakó se varajo li

naši preskrbni pangermani. Mladočehi so pred vsem Čehi, boreči se za svoje državno pravo, so tudi izvršni Slovan, „rusofili“ so pa le toliko, kolikor velja zdrava pamet in kolikor smo sploh vsi drugi Slovan. Da bi pa Poljaki morali za vedno ostati nasprotniki Rusije, to je tudi le pobožna želja naših nasprotnikov. Upamo, da bodo kmalu odpravljene vsi vzroki, ki so vzbujali med poljskim narodom napetost proti Rusiji; potem bo tudi za Avstrijo mnogo bolje.

Polhevne želje naših narodnih nasprotnikov se ne sujejo uresničiti! To bodi skrb slehernega rodoljuba čim slovanškega sveta! — A da se ne uresničijo, to nam spričujejo slavnosti v Krakovu. Evo kratek opis:

Vsloslovanski shod v Krakovu se je vršil ob velikanski udeležbi. Na tisoče občinstva, narodna društva z zastavami, občinski svet z županom na čelu je pričakovalo na kolodvoru češke in jugoslovanske poslance, katere so pozdravili župan in zastopniki društva.

Na potu s kolodvor v sokolsko telovadnico, kjer se je vršil shod, so sinals nezne toke cvetlice na goste, množice pa so prepevale „Hej Slovani“ in „Jesce Polska nie zginieła“. Vse poljske narodne stranke so bile na shodu zastopane.

O dogodkih v poslanski zbornici na lunaju sta govorila poslanca Sokolski in Daničak. Oba sta naglašala nerazrušljivo zvezo vseh avstrijskih Slovanov, ki se le za svojo ravnopravnost bore.

Shod je sklenil jednozastno naslednje resolucije:

Slovaní hočejo na podlagi ustave živeti svoje svobodno kulturno življenje. Slovaní so vsem drugim narodom jednako-pravni in zahtevajo za-se vse liste pravice, katere uživajo drugi. Shod se nabeja, da ostane sedanja slovanška večna zvesta v adresnem načrtu izraženi načelom. Shod izreka svoje zanimovanje vsem onim slovanškim poslancem, ki so združeni s sovražniki Slovanov, prepričani s silo zasedanje poslanske zbornice; zahteva dalje, da se dajo vse pravice Čehom in Poljakom v Sloziji in sklene, da se priredi shod vseh avstrijskih Slovanov. Cesarju se je odpodala mladostna brzojavka. Shod je brzojavno pozdravil grofa Badenja, Falkenhayna, podpredsednika Fuchsa in poslance dr. Ebenhocha.

Mesto je bilo sijajno razsvetljeno. Po shodu je bil banket, katerega se je udeležilo nad 300 oseb, med njimi tudi mnogo odličnih dam.

Napivalo se je zvezi Čehov in Poljakov, bratstvu slovan-kih narodov, slovan-kim bodočnosti časopisju, itd. Od vseh strani Češke, iz slovan-kih in hrvaških pokrajev je došlo več tisoč brzojavnih pozdravov, ki so vsi

izražali nado, da sklenjena slovanška zveza ostane trajna v obrambo slovan-kih narodov zoper sovražne navale.

V ponedeljek 13. t. m. sta bila se dva banketa na čast češkimi in jugoslovanskim gostom. Na banketu poljskih poslancev so se zavračali surovi Momenovi napadi na slovanško kulturo. Drugi banket je priredila mestna občina Krakovska. Župan Friedlein je pozdravil goste in napil združeni Slovanom. Hrvat Vuković pa se je zahvalil v imenu Hrvatov in Slovencev. Velepomembni ta shod se je zaključil s predstavo v gledališču, kjer se je svirala himna „Kje dom je moj“ — in je to pesem vse občinstvo stajalo.

DOPISI.

Iz Podbrda. Bela žena, katero imenujete navadni, prozaični ljudje zimo, nastopila je svoje gospodstvo v vsaj svojej krasoti, divoti in strahoti tudi pri nas. Zapadlo je kakih 10 cm. snega, in ker je poleg tega tudi murgja pilhala, in so se po nekaterih krajih usavali močni plazovi, ni bilo nekaj dni skoro možno priti od sosedu do sosedu. No, zdaj se je burja podela in nastopilo je juzno vreme, tako da je vkljub snegu prav prijetno.

Kakor sem sporočil „Soči“ svoječasno, je začela voziti s prvim letokotega meseca med Podbrdom in Grahovem vozna post. Od 1. novembra do 1. marca bode odhajala iz Podbrda ob 4. uri popoldne, od 1. marca do 31. oktobra pa ob 5. zjutraj. Iz Grahovega bode odhajala poletni in po zimi ob 8. uri zjutraj, ter prihajala v Podbrdo ob 10. predpoldne. Ta uredba je sedanjim razmeram popolnoma primerna, in bode gotovo upajala potujočemu občinstvu. Voznina iz Podbrda in Grahovega znaša 50 kr.

Rekel sem, da je se tanji urnik primeren točasnim razmeram; vendar vidim, da bi se dala sedanja zveza med Tolminom in Podbrdom primerneje urediti. Ker stoji vse pošiljate skoro celi dan na Grahovem, rajho iste iz Gorice v Podbrdo cela dva dni. Ko bi pa odhajala grahovska pošta mesto ob 3. popoldne, recimo opoldne iz Tolmina, ter podbrdska ob 3. popoldne iz Grahovega, dobili bi v Podbrdo vse pošiljate iz Gorice za drugi dan, mesto kakor sedaj tretji dan. Za polodne mesece vsaj bi se lahko tako uredilo. Gg. poštarja na Grahovem in v Podbrdu bi menda ne imela nič proti taki spremembi, dočim bi se ji poštno ravnateljstvo gotovo ne upiralo. Priporočam torej stvar v pomislek!

Brje. — 12. t. m. smo imeli občinarji iz Brjan-Ribemberga poučen shod v ribemberski soli. Sklicali „a je na gospodarstvenem

polju najdelavnejši deželni poslanec in odbornik g. dr. Tuma. Govoril je najpreje o zavarovanju živine in o zvezi med zavarovanimi občini. Ljudstva je bila natlačena soba. Razjasnil nam je, da taka društva so tudi že v drugih državah in deželah Avstrije, celo v Furlaniji, od koder so celo Biljenci (menda prva taka zavarovalnica na Vipavskem) in po njih mi dobili svoja pravila. Sprevideli smo, da ta pravila imajo več nedostatkov, katere se ho skušalo pri drugem obč. zboru t. j. k letu odpraviti. Zdalj je na tem, da društvo začne po teh potrjenih pravilih svoje delovanje, zlasti ker so se začeli gospodarji obeh občin kar zaporedoma vpisovati. — Dalje je govoril o trgovsko-obrtni zadugi ter vnel občinstvu k pristopu. Tudi ta zavod se vidi občinstvu zelo koristen, zlasti ker si morejo tudi revni ljudje z malimi izdatki omogočiti nekako premoženje, in se tako deloma zavarovali pred grozo „ruhih dni“. Upali je, da bode tod združena stela mnogo članov, katerih nabiralec in vpisovalec sta gg. Ambr. Poniz in Alf. Blažko. — Dalje je omenil nekoliko o zavarovanju proti požaru, katero naj bi vsa dežela ali vsaj slova, del dežele za-se upeljal. Denar bi ostajal na ta način doma in bi se ne izgubljal po raznih bankah tujih dežel in tujih držav. Zaključuje svojo razpravo, ključ je: Sami si pomagajmo in rešujmo se, kajli deželni zbor in deželni odbor ni storil za kmetu nič in je vsako njihovo delovanje za nas brez koristi! Ljudstvo je g. poslanec za njegov velik trud srečno hvaležno. Omeniti moramo, da se je izrazil g. poslanec, da bi rad v kratkem tudi v kaki podčevenski občini — morda pri Rebku — o teh zadevah govoril. — Le vkup! Shodi so koristni tudi v dusevnem obziru!

Sploh pa je pri nas, zlasti v Ribemberku, vsako društveno življenje enako nič, kar pač ni ponosnemu Ribembergu v čast. To je omenil tudi že državni poslanec, g. dr. Gregorčič in nekem shodu. Gibljino se, pa pozabimo nepotrečno strankarstvo! — V Brju se je pred letom ustanovilo bralno društvo, ki razmeram primerno dobro uspeva. Lepo je videti občinstvo, osobito mnogo mladine, kako se zavzema za te in one društvene zadeve, in svoj prosti čas obrača v zdravo razvedrenje in napredek! — Letos je društvo izvoljen predsednikom naš „narodni eksokutor“ g. Makovec. Živio! Upamo, da se razvije pod njegovim vodstvom društvo se bolj.

Iz Tomaja. — Pravila v spomladi osnovne hranilnice in posojilnice je sl. vlada končno vendar le enkrat odobrila. Poslovanje prične z novim letom. Ker je imenovani zavod v spretnih rokah, nadejati se je da bode dobro uspeval, da doseže svoj vzvišeni namen, s čegar po-

močjo bode nekaterim brezvestnim oderuhom edenkrat za vselej odklenkalo, koji so si s kmečkimi žalji do sedanjega blagostanja opomogli.

Odbor tukajšnega vinarskega društva je sklenil, da se bode cel advent po 2krat na teden v cepljeni trti ponudvalo. Zali bog, da je isti hvalevredni sklep do sedaj le na papirju. Čas beži, toraj jo le žeteli, da se listi sklep čim prej tudi dejanski uresniči, ker čas za to je sedaj najbolj primeren in ukazeljnih poslancev, mislim, da tudi ne bodo manjkalo. Prosim toraj — nikar odlagati! Ukazeljni kmetovalca,

Iz sezanskega okraja. — (G. kr. okr. glavar dr. Laharnar). — Bivši naš g. kr. okrajni glavar, grof dr. Schaffgotsch, je odšel na Dunaj, na novo službo tajnika v ministerstvu notranjih zadev. Dospel je k nam na njegovo mesto blagorodni gospod dr. Laharnar, ki je bil do sedaj podtajnik v imenovanem ministerstvu. Novolmenovan gospod e. kr. okrajni glavar dr. Laharnar je nastopil svojo novo službo v Sezani v 29. dan novembra t. l. in je razposlal v okraj sledečo okrajnico:

St. 97. Okrajnica prečastilim duhovnim uradom, čislaniu županstvom in krajnim šolskim svetom političnega okraja sezanskega.

Z naznanilom, da sem z današnjim dnem prevzel vodstvo e. kr. okrajnega glavarstva sezanskega, izročeno mi od Njegove vzvišenosti gospoda ministra notranjih zadev z odlokom od 25. oktobra t. l. št. 10204, pozdravljam najprijetneje prečastite — oziroma čislano — iste v nadi, da bode to pospeševali vedno občni blagor in zmishi gesla Njegovoga Veličanstva, našega presvetlega cesarja: Z združenimi močmi.

K temu Bog pomozil! Sezana, 29. novembra 1897. G. kr. okrajni glavar: Dr. Laharnar.

Res, krasne besede gospoda glavarja. Tudi mi najprijetneje pozdravljamo našega novega okrajnega predstojnika, katerega poznamo kot vraga, pravičnega in marljivega uradnika še izza časa, ko je bil devet mesecev kot e. kr. okrajni komisar voditelj našega okrajnega glavarstva. Gospod glavar dr. Laharnar je mlad mož, imajoč morda 37 let; on je „naše gore list“, iz vasi Pečine v tolmuskem okraju doma. Izsolal se je v Gorici na gimnaziji in je bil skozi vsa leta odličnjak. Vse skušnje na vsenčilšču je napravil z odliko, in postal doktor prava ter vstopil v politično službo. Po kratkem službovanju je prišel že do visoke službe e. kr. okrajnega glavarja. Novi gospod glavar je popolnoma vešč slovenščini, italijansčini in

Osman: «A kad noče, da dá 10 forinti, pa onda ništa, šta ču ja...» skomizgno z ramenji...

Šved: «Also seigen noch einmal dieser Sache, ik geben 7 Gulden...»

Osman razvije zopet vse in postavi pred naju. «Zehn Gulden», dostavi kratko pa resno. Morebiti da celo leto ni prodal takega blaga, a zdaj se drži takó trdo postavljeno ceno, — mislija sva si oha, Šved in jaz.

Šved: «Na, also, ik geben 8 Gulden...»

Osman smuk zopet vse skupaj v papir in v škatljo.

In zopet je počelo vse pogajanje s početka. Šo enkrat je moral razviti in postaviti pred naju. Končno sta prišla takó daleč, da je ponujal Šved gl. 9-10, a Osman je ostal trdno pri desetaku. — Šved je vzel iz listnice desetak, podal ga Osmanu, a vedno zahtevajo: «Eino Krone surteck». Osman: «Deset forinti — zehn Gulden».

Šved: «Waaas...? sehn Gulden Sie wollen 'aben'; dass sein suviel. Ik geben — 6 Gulden».

Osman ga pogleda po strani, ne reče ne bov ne mev — in v trenutku je bilo vse zavito v škatlji, predno se je Šved zavedel, kaj hoče sploh reči...

Jaz na to: «A šta radiš, Osmanče, zar ne vidiš, da gospodin želi kupiti više stvari?»

Podlistek.

Stirnajst dnij na Balkanu.

(Potopisne črtice.)

Seški brat je mijo, Ma koje vjere bio!

VII. V središču Heregovine.

(Dalje.)

Poglavitna zanimivost Mostarja je zidani most čez Neretvo. Mislijo se je, da ta most sega še v rimsko dobo nazaj, — ali dokazano je, da je delo turške dobe. Na sklepnem kamenu sta namreč vsekani arabski besedi: Kunder kemeri, t. j. obok božje vsemožnosti; črke v besedah nam dajo zajedno letnico 974 po hedžri ali l. 1566. po rojstvu Kr. Most je bil torej dozidan pod Sultanom Sulejmanom II. O kakih rimskih sledovih ni bilo nikdar nič slišati. Mogoče bi bilo, da je ostala podlaga kaknega prejšnjega mosta, toda sedanji obok sega brezdvomno nazaj v dobo Sulejmana II. — O tem mostu govori tudi turški pisatelj Hudzi Chalfa, ki pravi: Na istem mestu je stal most na vorigah. Ker pa ni imel nijedne opore, se je gugal tako, da so hodili ljudje le v smrtnem strahu čez. Ko je prišla Heregovina pod turško oblast, so prosili prebivalci sultana Sulejmana II., naj jim sezida ka-

menit most. Sulejman je poslal v Mostar največjega turškega arhitekta vseh časov Simana, ki je pa izjavil, da ondi ni mogoče obokati mostu. Pozneje pa se je lotil tega dela neki domači mizar, in most je bil dozidan; to delo sramoti vse zidarske mojstre sveta. — Pesnik Derviš Paša (l. 1004 po hedžri vezir v Bosni) je oduševljeno opeval ta most. — Saj je pa tudi res nekaj nenavadnega. Višina nad vodo znaša 19 m., napetost oboka pa 27-34 m.; obok je en sam. Most je na sredini precej višji nego na obeh koncih. — Pri obeh vhodih na most sta dva stolpa; most in stolpa imenuje ljudstvo Grad. Stolpa sta polkrožna in imata jako debelo zidovje. V prejšnjih časih sta služila za shrambe streliva in za ječe; dandanes sta brezpomembna ostanka, znanilea stare moči in slave Mostarja. — Voziti čez ta most je dandanes prepovedano, ker so se pokazale neke razpokline. Ves v zni promet se vrši čez dva mosta iz novejšje dobe; most Franja Josipa je lepsi in veče tik hotela «Narenta» mesto skolodvorom. Najznamenitejši del Mostarja pa je gotovo čaršija t. j. bazar. . . . Iz sredine mesta pa do onega starega mostu je na obeh straneh do 500 prodajalnic po turškem uzoru. To so skoro izključno povsem male luknje, po noči zatvorjene s privzdigajočimi se vrati.

Tu je vsak dan vse živo najrazličnejšega ljudstva vseh treh veroizpovedanj. Prodajalci so največ Turki; za njimi je največ Srbov in najmanj Hrvatov ali katoličanov. Pred leti so prodajali tu turške ali pa domače mostarske izdelke, dandanes pa je našlo že mnogo dunajskih in drugih tvrdk tukaj svoje prodajalce in po njih tudi kupce. Mnogotero blago iz židovskih tovarov avstrijskih sem videl tamkaj; in ti čifuti so lepo skrili vsi pod zunanjim licem v turškem in hrvaškem ali srbskem jeziku. S švabsčino (tu poznajo Š v a b e — Nemei so znani le razumnistvu) bi jim tu ne bilo mnogo pomagano, narobe, zaprli bi si pot v čaršijo. Mnogovrstni izletki orijentalških rok posebno vzbujajo pozornost tujega gledalca. Pa tudi domače mostarsko blago je vredno publicnega opazovanja. Posebno zanimive so krojačnice, kjer se izdeluje domača noša, dragocena, zlatom izšivana obleka za bogate Heregovce. — Sploh se izdelujejo tu vsakomur na pogled pri odprtih (t. j. privzdignjenih) vratih vse možne potrebščine za vsakdanje življenje. In čuditi se je treba pred marsikatero delavnico spretnosti in dovršenosti v delu s takó jednostavnimi pripomočki in orodji! Kupčija v čaršiji je prav živahna, zlasti ob tržnih dneh. — V kupčiji so Srbi najbolj napredovali po uzoru

nemščini, kar z veseljem pozdravljamo, opirajoč se na odnosnje v našem Primorju, kjer je očitno, da mora cesarski uradnik znati le jezike. — Srečno se veselimo temu imenovanju tudi radi tega, ker je prelagodna gospa soproga okrajnega glavarja vrla hči upokojenega c. kr. stotnika in veleposelnika gospoda Černeta iz Tomaja, tedaj naša ožja rojakinja, ki je gotovo radostnega srca prišla nazaj v kraje, kjer je tekla njena zibelj. — „Mnogaja ljeta“ kličemo novoizbrano gospodu okrajnemu glavarju! Naj bi bil zadovoljen in srečen med nami, kakor smo mi veseli in zadovoljni, da smo ga dobili.

Čez hribe, dále naj doni:
Glavarja naj nam Bog živi!

Višji komisar Prinzig proti „Soči“.

Čitatelj je znan naskok višjega komisarja Prinziga na „Sočo“. Toži nas je radi — žaljenja časti! in je ob enem prosil, naj se izvrši hišna preiskava v uredništvu, v tiskarni, v upravnistvu in odpravnistvu, v zasebnem stanovanju odgovornega urednika in — tiskarja v njegovi odsotnosti iz Gorice. To velikansko preiskavo je izvršilo 11 uradnih oseb. Koliko besedovanja je izročila tukrat ta preiskava v Gorici! — Uspeha seveda ni bilo nikakega.

Toda obtožnice ni hotelo dolgo biti! Ko je imela biti podana obtožnica, se je oglasil pri nas odlični posredovalec, neki c. a. uradnik VII. plač. razreda (ali protovoljno ali po kakem drugem uplivu, ne vem), ki bi nas bil rad pridobil za kako izjavo v „Soči“, katera bi dala Prinzigu povod, da odstopi od tožbe. Toda odgovor se je glasil: Mi se prav nič ne bojimo komisarja Prinziga, naj le podá obtožnico, katere si le želimo, da nam bo dana prilika, povedati pred porotniki, kar imamo proti njemu, in tega je več nego dovolj, da nas bodo morali oprostiti kjerkoli... Ali namesto obtožnice smo prejeli za nekaj časa naznanilo, da višji komisar Prinzig je odstopil od tožbe...

V soboto todan pa je bil poklican bivši odgovorni urednik g. Vinko Levičnik pred kazenskega sodnika Govaciga na preturi, tožen le radi „zanemarjene dolžne paznosti“ v smislu tiskovnega zakona. Komisarja Prinziga je zopet vzelo v svojo zaščito državno pravništvo, katero je zastopal namestnik d. p. g. Andrej Jeglič; urednika je zagovarjal dr. Alojzij Franko.

Da hoče bolj jasna, naj ponatisemo oni dve določbi tisk. zakona, ki sta veljavni za naš slučaj:

1. Urednik kake perijodine tiskovine, katere vsebina ustanovi kako hudodelstvo ali kak pregrešek, odgovoren je, če tudi se mu po obnih določbah kazenskega zakona to hudodelstvo ali ta pregrešek ne more prislužiti, vendar za zanemarjenje one paznosti, pri kateri bi, ko bi jo bil imel, kakor je njegova dolžnost, bila izostala sprejetev kaznjive vsebine tiskovine.

5. Osebe, katere zadolže pri kaki tiskovini v znislu zgornjih določb zanemarjenje dolžne paznosti, zakrive prestopke ter so pokorili, ako ustanovi vsebina tiskovine kako hudodelstvo, z zaporom od enega do šestih mesecev, ako pa ustanovi lista kak pregrešek, z globo 20 do 200 glđ.

Obpravna se je vršila takó-le:

Sodnik čita najprej Prinzigov odstop od preganjanja po navadnem kazenskem zakoniku ter vzroke, zakaj da toži le odgovornega urednika radi „zanemarjenja dolžne paznosti“. Ti razlogi so preklasiki, da bi jih pokrili s plaščem krščanske ljubezni. Evo jih.

Prinzig pravi, da pri preiskavi ni bilo močnega dogajal, kó je spisal toženi članek. Ako bi pa bil obsojen odgovorni urednik, ki je le „una persona mascherata“, za katero se skriva pravi izročitelj (— vmeje se, da ta je g. A. Gabršček, na katerega kaže s prstom —), a temu ni močete do kože, bi ne bilo to zadostno in častno zadostenje zanj; zategadelj odstopa od obtožbe in si izbere drugo pot, t. j. predlaga, naj se obsodi odgovorni urednik po čl. III.

Turek: «Gospodine, nijesam ja hriščanin, ja se držim mojega zakona...» In resno se poklonivši Švedu, mu vrne desetak, Osman pa je med tem nejevoljno tlačil vse skupaj zopet v skatloj, mrmraje: «Pol sta sama izgubio, za ništa, ma baš za ništa...»

Ko je spoznal Šved ves položaj, dejal mi je: «Diese Leute mir gefallen; ich kaufen für sehr Gulden.»

In takó je bila potem sklenjena kupčija za vseh 10 glđ., niti novčiča manj. Stari Turek ni bil posebno prijazen Švedu, mrmraje mu v brk: E pa zašto ne govoriš naški, švabski ja ne umijem...»

Prav s težavo sem ga malce pomiril, pripovedovaje mu, da Šved je bil v grško-turški vojni, da je od daleč, še mnogo dalje od carskog Beča itd. Ko je pa Turek izvedel, da Šved je bil v vojni na strani Grkov — ga ni več pogledal. Le meni je dal še zavitek s tiskanim naslovom... Odšla sva. In čudila sva se tej kupčiji s Turkom starega kroja...

Ulice so čedno, kolikor je to sploh močče v mestu, kjer je veliko prometa s tovornimi živinčeti in drugimi živalimi, s katerimi dovažajo v Mostar iz bližnje in daljne okolice vse možne pridelke in izdelke. — Od okupacije sem se je Mostar sicer že toliko „pomodernil“, da mu je očitno napočila prohodna

zakona 15. okt. 1868. radi „zanemarjene dolžne paznosti“.

Urednik Vinko Levičnik je protestoval proti dolženju, da je zanemaril kako dolžno izjaviti; nasprotno je res, pravi, da sem članek prečital, ga popravil in priredil za tisk, da mi da komisar Prinzig priliko, dokazati pred porotniki, da je vse res, kar je ondi pisano, in se veliko več, ker gradiva proti njemu je ogromno. Jaz sem pripravljent tudi zdaj dokazati resničnost vseh trditvev toženem članku.

D. p. namestnik je ponovil najprej, zakaj Prinzig toži le radi „zanemarjene dolžne paznosti“. Nasel je pa nadalje, da prvotna tožba bi se bila lahko raztegnila poleg § 491. tudi na 300 (— hujskanje proti posamičnim državnim organom? Ur. —). Dalje opravičuje tožbo radi „zanemarjene dolžne paznosti“. (Pisec teh vrstic onega utemeljevanja kratko ni malo ni razumel in torej ne zabeležil). Gotovo nehoté pa je uslo g. javnemu tožitelju to-le klasiško priznanje iz ust: Urednik pravi, da je inkriminirani članek poprejel, ga pripravil za tisk ter ga priobčil vedoma in hotoma, — vsled tega se ne more izgovarjati, da je zanemaril kako dolžno paznost...*) Naposled je pa vendarle srečno prišel do predloga, naj se obsodi urednik radi zanemarjene dolžne paznosti; a ker je bil enkrat že obsojen, naj se kazni poostri.

Zagovornik dr. Franko pravi najprej, naj se v zapisniku natančno zabeleži izjava urednikova, da je članek priobčil vedoma in hotoma itd. — Dalje pravi, naj zastopnik zasebnega obtožitelja podrobno navede besede, radi katerih se čuti žaljenega. To ni oficijalen delikt, ampak zaseben, zato je važno, da se vse take besede podrobno navedejo. (Sodnik opozori, da je v spisih obtožnice **) — v njej, da je vse nastéto).

Dr. Franko: To sem čital! Ali prav radi tega je važno, da se danes tu konstatuje, radi česa se čuti komisar Prinzig žaljenega? Spominjam se, da Prinzig polaga glavno težo na besedo „disprezzo“, t. j. kakor on „disprezza“ slovenski narod, tako tudi ta njemu vrača „disprezzo“. Toda v „Soči“ stoji beseda prezirati, t. j. ignorare in ne disprezzare, ki znači zaničevati, kar preminja v takem prevodu pomen, kakor da Prinzig zaničuje slovenski narod in je tudi enako od njega — zaničevan ***) In vsled tega velikanskega razločka predlagam, da se inkriminovane besede natančno zabeležijo.

V stvarnem pogledu pravi: Zasebni obtožitelj je v veliki zmoti čutil se je žaljenega, predlagal je uvodno preiskavo proti uredniku in sokrivcem, pa tudi hišno preiskavo. Vse se je izvršilo. — Urednik je govoril, kakor je izjavil dapes; ni se skrival za nikogar, ni se nič izgovarjal, marveč je povedal, da je članek priredil za tisk ter ga priobčil vedoma in z namenom, da bi pozneje pred porotniki doaznal resničnost članka. Tudi po mojih poizvedbah je gradiva dovolj, da bi se ne bilo treba bati zagovora pred porotniki. — Toda g. Prinzig ni podal obtožnice, najbrže se je zbal porotnikov, in izbral si je komedišno pot tožbe radi „zanemarjene dolžne paznosti“.

Tu pa je vprašanje, ali je zasebnemu obtožitelju dana pravica, da si poljubno izbere to ali ono pot? Ali ni marveč dopuščeno to subsidiarno sredstvo le tedaj, ako ni močete postopati po obnih določbah kazenskega zakonika? Urednik ne pravi, da ne vé, kakó je prišel toženi članek v list, marveč izjavlja, da ga je priobčil vedoma

*) Čudovit slučaj! Prinzig ni nikjer dejal, (ker tudi ni mogel), da v uvodni preiskavi se je dokazala kaká zadolžena nepazljivost urednikova, vsled katere je bil priobčen oni članek v „Soči“, marveč le: da ni bilo močete najti onega pisca, ki je sicer znan (t. j. Andrej Gabršček), pa je skril za urednikom. Zategadelj odstopa od tožbe pred poroto in toži le radi „zanemarjene dolžne paznosti“. To juridično konfuznost naj umejo juristi, nam navadnim smrtnikom ne gre v glavo! Ured.

**) Prav takó bi namreč govoril dr. pravdnik porotnikom, ako bi zagovornik predlagal, naj se kaznuje ta „uomo me herato“ le radi zanemarjene dolžne paznosti. Ured.

***) Obtožnica? Mi nismo prijeli nikake obtožnice, marveč čitali smo le prvotno ovadbo. — Ured.

****) Evo dokaz, kakóšne krize imamo Slovenci z uradniki, ki ne poznajo slov. jezika. Osta vzezmo za konja in narobe, pa je preganjanje na vratu. Ali ni takó, vi gospodje uradniki, kateri ne umejete slovensčine? — Urj.

doba iz polupretrekle romantične orijentalnosti v mesto evropskega ukusa. Bogati Mohamedanci popravljajo svoje hiše in gledajo pri tem jako na zunanje lice. Ulice se uravnujejo, neznatne kočje izginjajo in se umikajo modernim stavbam. Povsod novosti, povsod napredek! — Poslopje okrožne oblasti je uprav krasna zgradba. Posebno pa vložne nase našo pozornost poslopje mestnega zastopa — vakuf, zidano v mavriškem slogu. V vakufu je umeščena tudi okrajna oblast in višja deklška šola, ki je nekak ženski gimnazij. (Tu naj omenjam na kratko, da v Mostarju je tudi trgovska šola. Ljudskih šol je več, za vsako veroizpovedanje posebej).

Hercegovinski tobak je pač znan večinoma „Sočinih“ čitateljev, vsaj po imenu. Kdor pa pride v Mostar, naj ne zamudi lepe prilike, da bi si ne ogledal tamošnje crne tobake tovarne. Tu dela okoli 400 manjših in večjih deklek, ki z veliko ročnostjo napravljajo smodčice in polnijsko škatlje z izbornim hercegovinskim tobakom. Delavke so pač le pravoslavne in katoliške vere, ker Mohamedanke ne gredo na delo iz svoje hiše. Kar je možkih, so pa vseh treh izpovedanj. — Prostori so čedni, značni in svetli. Zasluzek je celó za naše razmere dosti dober. Tu sprejmo toliko delavk, kolikor se jih oglasi. Turkinjam dajejo delo celó na dom. — Dekletca so čedna in

in hoté... Ali se je našel pisec članka ali ne, to je postanska reč.

Na to razlaga § 7. in 10. kaz. zak., ki govori, kdo so sokrivci kakega dejanja, med temi tudi odg. urednik; po § 10. je sokriv on za tedaj, ko je članek „v natis izročil“. In ker je to storil vedoma in hoté, mora ga Prinzig preganjati kot sokrivca po kazenskem zakoniku (t. j. pred porotniki. Ured.) in ne po členu III. zak. z dne 15. okt. 1868. radi „zanemarjene dolžne paznosti“. Toda Prinzig si ni upal, tožiti pred porotniki, marveč se je zbral drugo jako komedišno pot... Ali tu je ravno v veliki zmoti, ker ta pravica ni alternativna, marveč bodisi more tožiti ali le pred porotniki ali pa le pri preturi, ne pa poljubno... Predlaga torej, naj se urednik oprosti in Prinzig obsodi v povračilo stroškov 10 glđ.

Sodnik g. Govacig ni mogel slišati in umeti niti enega razloga zagovornikovega, kajti ves čas je prav skrbno spisoval — razsodbo. Kaj je govoril zagovornik, za to mu očitno ni bilo mar, ker je že vedel, kakó mu je soditi. — In razsodba se je glasila: Urednik je kriv in se obsodi na 50 glđ. globo ali na 10 dni zapore. V razlogih je povedal, da smatra urednika krivega pregreška zanemarjenja dolžne paznosti, ker onega članka ni spisal on sam, marveč nekdo drugi, in da pri sprejetju tega članka ni bil dovolj pozoren. Članek ta obsega vse znake pregreška: po § 300. in 491. Kazen je poostrena z ozirom na ponavljanje istega pregreška (t. j. urednik je bil enkrat že obsojen, a razsodba se ni pravomočna, ker je proti njej vsklic. Ured.).

Urednik naznanil takoj vsklic in prosil prepis razsodbe in razlogov.

Dostavljamo, da zakon, po kateremu je bil urednik obsojen — glej gori ponatis — govori edino o globi in ne tudi o zaporu, razsodba pa se glasi na globo ali na zapor.

***

Znano je, da ona glasovita preiskava se je vršila na petek od 8 zjutraj do 12³⁰ popoldne. Okoli pol dne istega petka je zaplenil preiskovalni sodnik Pangrazi tudi nekaj rokopisov, ki so bili že postavljeni za isto stekvilko „Soče“, ki je izšla med hišno preiskavo točno o pol dne. Med temi rokopiši je bila tudi kratka vestica „Zlata vredni Slovenci“, v kateri je bil nekó „polvaljen“, ker se vedno kupuje pri Lahih. — Ista vestica je bila tiskana v „Soči“, ki je bila vsled tega zaplenjena; zaplemo pa je potrdilo okrožno kol tiskovno sodišče.

Ker je torej prišla v list vest zaplenjenega rokopiša, je bil tožen urednik zajedno tudi radi tega čina, da je „zanemaril dolžno paznost“.

Urednik je povedal v svoj zagovor resnico, t. j. „Soča“ je izšla točno o pol dne; preiskava se je vršila isto jutro do 12³⁰ pop. Klaj in kakšni rokopiši so bili zaplenjeni, tega urednik točno opoldne ni mogel vedeti, — in tudi ako bi vedel, bi ne bilo močete pomagati, ker list je bil isti čas v tisku in je moral biti ob 12. uri predložen. (Dostavljamo, da zaplemo onih rokopišev ni imela nikake zveze s pravo preiskavo...!)

D. p. namestnik je pa zatrdil, da urednik je vedel, da rokopiš je bil zaplenjen, zaló je kriv tudi tega pregreška itd.

Zagovornik dr. Franko je dejal, da v tej povsem nedolžni vestici ni niti seme kakega hujskanja proti naši narodnosti; tu je govorenje o eni sami osebi, ki edina more tožiti, ako se čuti kaj žaljeno, ne pa drž. pravništvo. — Urednik pa tudi ničesa zakrivil ni, ker sploh nič vedel ni o zaplemi rokopiša...

Razsodba se je glasila: Urednik oproščen, ker vestica „Zlata vredni Slovenci“ ne obsega znakov pregreška po § 302. k. z., t. j. draženja zoper kako narodnost.

Zdaj je tu prav interesanten konflikt: Okrožno sodišče je ušlo pregrešek v onem sestavku in je potrdilo zaplembo „Soče“; kazenski sodnik pa urednika oprosti zatožbe, ker ne pozná, da bi bil obsojen oni pregrešek v isti vestici.

D. pravdnik je naznanil vsklic proti tej oprostitbi.

Čitatelji naj sodijo dalje sami, v kakóšnih razmerah živimo v Gorici....

srčna; mnoga so celó prav lepa, a vsemdivno pristojna narodna noša s podvezanimi krili (da so podobna turškim hlačam) in s fesom na skrbno opravljenih glavicah. Nekatera nosijo razne nove, tudi stare turške zlate, okoli fesa in vratu. Revnišče deklice pa nadomeštijo novice s cvetličami. Kakó prijeten pogled na vsó to pisano drobnjav...!

«Hotel Narenta» sem že nekje omenjal; sezidala ga je deželna vlada, a zdaj ga ima v najemu neki Dunajčan. Svojim čitateljem morem priporočiti v prvi vrsti ta hotel. Cene so tu namreč predpisane od vlade, a previsoke niso. Dasi je ta hotel prve vrste, vendar se dobi tu najlepša soba za eno osebo za glđ. 1-45. Omnibus na kolodvor le 20 kr. — Hotel se more meriti z najboljšimi v velikih mestih. — Poleg restavracijskih prostorov je tu tudi kavarna, bralna soba, igralnica itd. Za vse je preskrbljeno. Razgled iz hotela je čaroben... — Druge vrste hotel je «Hotel Kronprinz». Malih kró je veliko, med temi je lepo številó čmarjev Dalmatincev.

Mostarskó vino je znano malone po vsej Bosni in Hercegovini; celó v narodnih pesnih je omenjano večkrat z veliko častjo in oduševljenostjo. — In res se pridela mnogo vina v mostarski okolici. — Za povzdigo vinarstva po novodobnih zahtevah je ustanovila vlada

Damače in razne novice.

Osebné vesti. — Dunajski uradni list prijavlja mnogo sprememb na najvišjih upravnih mestih. Za naš. Slovence so važne spremembe za Primorsko in Korosko. Naš nepozabni tržaski pamestnik Rinaldini gre menda iz zdravstvenih obziróv v pokoj. Na njegovo mesto pride bukovinski deželni predsednik grof Gočs.

Počivat gre tudi koroski deželni predsednik baron Schmidt-Zabierow. Rinaldini in Schmidt sta pri tej priliki dobila visoke redove. Na predsedniško mesto v Celovcu pride dvorni svetnik Freydenegg iz Grada.

Deželni predsednik kranjski je imenovan tajnik svetnikom, dočim je odlikoval cesar lujčjanskega knezoškofa dr. Jakoba Missio z redom železne krone I. vrste. Deželnim predsednikom na Solnograškem postane grof Julien-Walde.

Odstop Rinaldinijev je naše Labe močno poparil. Računali so gotovo, da po Bradenijskem padcu še dalje ostane. Tudi nemški Koroski zgrbe v Schmidtlu najkrajpkejšo zaslobno: Slovenci pa želimo obena, da bi živele še mnogo in mnogo let in da bi doživeli in videli, da je vlada počela s Slovenci na Koroskem in Primorskem pravičnejše postopati, nego sta ona dva.

Novi namestnik za Primorsko je rojen v Gradcu. Služboval je že kot tajnik pri tržaskem namostništvu l. 1877.; bil je tudi v Pazinu in Kopra pri tamošnjih okrajnih glavarstvih in vsled tega mora poznati tudi naše odnose. Moža bode mo sodeli po njegovih delih.

Shod v Šempasnu. — Deželna poslanca g. Blazij Greca in dr. Tuma priredita v nedeljo dne 19. t. m. ob 3. uri popoldne v Šempasnu javen poučen shod z dnevnim redom:

1. Zavaroanje goveje živine, poročá g. Blazij Greca.

2. Narodno-gospodarska organizacija po zadržanju poročá g. dr. H. Tuma.

K temu shodu se valjajo vsi občinarji. Njeden naj ne izostane! Organizacijo se, kajti le v združenju je naša rešitev!

Veselica ženske družine sv. C. in Metoda.

— V soboto smo doživeli zopet krasen, nepozaban večer v prostorih „Goriške Citalnice“. Nase nemurno delavne dame so priredile veselico, ki ostane udeležencem še dolgo v živem spomnu.

Dasi je bila vsopisnina s sedeži vred že precej visoka po naših goriških „stavdah“ (v drugih mestih so te cene že prav nizke), vendar je bila dvorana polna; več občinstva bi sploh nikdar ne smelo priti v to dvorano.

Vojaška godba je izvršila svoje točke z znano sprtnostjo in točnostjo. Jako je ugajal „venec slovenskih napetov“. Posebe namramo se omeniti „organško godbo“. Zdelo se je, kakor da čujejo najzbornnejšega čigauskega „primaša“, ki za nas očaruje s povsem izvorno glasbo, ki p. tres in razburja naša srca. Godba je morala še nekatero koso dati na splošno zahtevanje in pohvalo.

Nad 50 glđ številni mesani zbor izbranih pevcev je pel težko Försterjevo skladbo „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmij“. Sprejmal je vojaški orkester. Petje je vodil g. Ivan Mercina, čitalnični težavni skladbi. Peveci in pevke so resili svojo nemalo nalogo povsem častno, da, dovršeno, mojsterski. Občinstvo si ni upalo ni dihati do konca; ko je pa padlo zagrnjalo, tedaj je nastal po dvorani pravi vihar odobravanja. Ker ni bilo konca hrupnemu zahtevanju, je zbor ponovil jedn del, od „Slovenec, tvoja zemlja je zdrava“ na rej. — Ali bi ne bil neodpuščen greh, ako bi bila izostala ta točka? O, vsekakor! In, ali ne vsplodnja tolik uspeh kakega rodoljubca, da izpolni svojo narodno dolžnost vsekdar, kadar je določena pevška vaja? Menimo, da takó bi moralo biti! — Sicer, toliko le nimogrede.

Splošno pa je bila radovednost na osem živih podob iz znane povesti „Miklova Zlata“, katero je prinesla svojim članom „Družba sv. Mohorja“. Posnetek povesti, kateri je pred odrom undljivo čital g. E. Klavžar, smo priobčili v zadnji „Soči“.

To je bila pač povsem izvorna misel! Kaj takega pa še ni bilo v Gorici! — Res

na cesti proti Blagaju na Biščeplju vinarstvo in sadjarsko postajo. Sredi krasno obdelanih vinogradov in sadnih nasadov, v obsegu 32 hektarjev, stoji razna moderno zidana poslopja, kjer stanujejo uradniki in služabniki in so klet, polne rujnog mostarskog vina. — Po tem vzgledu je uredil svoje kletarstvo tudi Risto Jelaičič, ki je bil dal izšolati svojega sina v Klosterneburgu. Risto sam govori dobro tudi italijanski, sin pa nemški, na kar ni malo ponosen. — Prav hvaležen je izlet v ta vinorodni raj!

Poleg tega izleta naj omenjam in pripravam še te-le:

1. Eno uro daleč na Ilun, s katerega je diven razgled na Mostar in na Bjelopolje proti severu ter Biščeplje proti jugu.

2. Dobro uro daleč do izvira Radobolje, ki preskrbuje Mostar s pitno vodo. Potok izvira pri vasi Čim iz grča Mikuljača. Že za turških časov je bil napravljen od tu priprost vodovod na levi breg Mostarja. Sedanji vodovod je znamenito delo.

3. Nad eno uro k Mostarskemu blatu, ki se razprostira kakih 30 kilometrov kakor modro planinsko jezero v divnoromantiški kotlini. Po leti pa se jezero pogzubi v kotline (pomore) in na dno posejejo ljudje — turšico.

4. V Blagaj in k izvira Bune. Blagaj leži v začetku klanca, ki drži

je, da je bilo veliko skrbi in truda, da je bilo tudi mnogo stroškov za prireditvev vseh velikanski moralni uspeh teh živih podob odva vse... Občinstvo je bilo očarano že pri prvi podob, da se je moralo zagrnjalo večkrat dvigniti, a še so se slišali najvni kliči: „Oh, še no malo!“ Od slike do slike je rasla radovednost, potem občudovanje, oduševljenje. Saj so pa bile tudi uprizorjene vse slike z velikim umetniškim razumom. — Kakšne slike so bile, je razvidno iz posnetka povesti v zadnji „Soči“.

Po dovršeni predstavi se je slišala od vseh strani želja, naj bi se ta spored ponovi vsaj še enkrat. Upamo, da č. d. dame vstržeje tej želji. Saj bi bilo tudi res škoda toliko truda in stroškov za jeden sam večer.

Čast našim narodnim damam! Hvala jim!

Lepe zadoščenje našim odločnim deželnim poslancem! — Cesar niso zmogli vsi nemški poslanci in vsi nemški časniki, je dosegla nemška poulična družba: Strmoglavila je Bledenja, ki je zvalj pri kravi brezumnejo zapanje. To naj si zapomnijo one strahopetne dušice slovenske, ki so zabavljale lani na naše dežele poslance, ki so izšli iz deželnega zbora. Kako slutovodno se je govorilo o hudih posledicah, katere nam provzročí ta odločini korak naših poslancev. Zdal vidijo lahko, da ni celo poulična odločnost brez uspeha, kaj pa še le odločnost deželnih poslancev! Zatorej slava našim vrhim, odločnim dež. poslancem! Zivela odločnost!

Goriški mesčan.

Zopet pritožba proti deški vadnici v Gorici.

Nekavno temu smo prinesli polano s podpisom slovenskega občla proti državnim vadnici v Gorici radi tega, ker se redno ne poučuje Te dni smo pa sprejeli zopet pritožbo v enakem smislu. Da je pritožba popolnoma opravičena, o tem smo prepričati. Stvar je namreč ta, da učenci tretega razreda nimajo tu leden sole že od pomodeljka popoldne, ker je zbolí učitelj, kateri si je bolezen priboril gotovo zopet le radi tega, ker g. ravatelj in deželni solski nadzornik preveč tirgata, nekak „Spar-System“, kateri je umestea vse kje drugod, ne pa pri državnem zavodu, ki bi moral biti vzgled vsem drugim nižjim šolam v Gorici ter na Goriškem sploh. Država ima gotovo zadostno sredstev, da lahko vzdržeje pomočne učitelje, kateri bi nadomeščali zbolene. Na tej vadnici pa je nekaka navada, da že itak preobčeni in celo bolni učitelji morajo pomagati na učiteljskih brez ikake posebne odškodnine. Nas uredniški koš je že poln, in ako se v kratkone odponore in ne odpusti neumestni „Spar-System“ — sprejgovorimo obirno in b. c. obzira na osebe, katere so temu vzrok. Povemo tudi, kakó in kje naj bi se varčilo, ali pa — delatelo za prejeto plačilo!

Kaj vse se sme v Gorici? — „Sentinelina“ od sobote je zopet govorila o petlju pri sv. Antonu. In kakó?! — Tem ljudem in nič za dejstvo, da se je pelo slovenski pri zornicah, kar se spoungajo najstari ljudje, ampak hoočjo, da „pravica naj se umakne sili“. „Sentinelina“ se norčuje, da prepozna reč se je končala zakonitim polom, in modrije: Ako kdo bolni zausneč, pa jo mirno vtakne v žep ter gre potem tožit, tak clovek je „un vigilante“. Žaljenje je treba takoj osvettiti (l'offesa deve essere sentita e vendicata prontamente). Kratké posnetek obirnejšega sestavka je ta-le: Glatelji „Sentinelina“ se hujskajo, naj nastopajo s silo proti slovenskemu petju v cerkvi sv. Antona, češ: sili se bodo morali udati. Skratka: Iška ljudstvo se hujska k samosilstvu in k nezakonitostim.

Ali le poglajte to slavno c. kr. državno pravništvo, kakó se obnaša proti „Sentinelini“. Dočim dobiva v vsaki ničevi naši vestici za razna „hujskanja“ po §§. 300—305 idl., pušča kuharskim listom, da kako infamno števajo proti Slovincem. (Gospod drž. pravdnik, zaplenite tudi te vrstice! §. 300 vam je pač za službo!)

„Sentinelino“ hujskanje je imelo tudi nekaj uspeha! Nekaj laških babnic je uprizorilo v nedeljo ed skanelal proti slovenskim pevkam! — Najbolj se je odlikovala žena nekoga agenta Ferrinija. Ta agent služi največ okoli Slovincem!

Čez mejo z ujmiti! — Da so nastali na Dunaju in v Gradcu te dni poulični nemiri, ki so imeli namen podpirati nemško

proti Nevesinji. Tu je bil sedež zadnjih krščanskih vladarjev v Hercegovini. Bivali so na gradu Bona v Ilumu (Holm, Ilm — od tod je dobila dežela ime Zahlumija in pozneje Humina. Kakó je prišlo do imena Hercegovina, sem že povedal). — Blizu izvira Bune je jako priljubljena mohamedanska dožja pot; ondi je rakev nekoga turškega „svetnika“, h kateremu romajo „pravoverniki“.

Rad bi spregovoril še o narodnostnih razmerah v Mostarju, toda ne storim tega. V obče so te razmere take, kakor drugod, — v posamičnosti ali posebnosti se pa ne morem spuščati radi osebnih vezí do novih mojih znancev vseh treh izpovedanj. — Rečem le toliko, da sem povsod osebno preprečeval o veliki naši nesreči, ko smo takó strašno razdvojeni po veri; toda te nesreče si mi množimo še z nestrpnostjo in verskim fanatizmom, marveč delujemo raje po gestu, katero sem si zapisal i v početku teh podlistkov, da:

Svaki brat je mio, Ma koje vjere bio.

Konečno so mi dajali vsi — prav. To se vsaj nekoliko vidi tudi iz novega srbskega lista, ki je počel izhajati v Mostarju. Bratje, le vstrajno! Za danes dosti!

A. G.—k.

(Dalje pride).

divjanje v drž. zboru, je največja zasluga nemških in „rajha“ privranci visokoskolskih profesorov. Ti pritepeni tuji so tako predrzni, da si upajo nemške visokoskole se navdnevat za velikonske izgrede. Ni dovolj, da krvavi naša država na rani, katero ji je usekal saksonski Beust. Ali merodajni krogi res se ne vedo, da jedo ti Germani Avstrije kruh, a delujejo Germaniji v prosep? Zeleti bi pač bilo, da bi se visokoskolska mladina pridneje pripravljala za svoj poklic in prepustila politikovanje zrelejšim možem. Zato pa je treba, da dohode ta mladina za učitelje v šolski, ne prusko misleče učitelje. Kdor v šolski misli, ne hujša Nemca zoper Slovana. Proč torej s temi privranci profesori! Čez mejo jih vrzite v narobe mater Germaniji, za katero jim bije srce!

Shodu v Krakov smo poslali naslednje brzojavko: Magistrat Krakov. Ideja slovanske vzajemnosti slavi v Krakovu svoj največji trijumf. V tej vzajemnosti je zagotovljena naša zmaga, naša prihodnost. Bratje Poljaki! Vi pojdite z dobrimi izglede naprej! Mi vam bomo odusevno sledili. Slava poljskemu narodu! Živela slovanska vzajemnost! Kochajne sie! Redakcija „Soča“.

Podpirajmo svoje! — Pekovski mojster Jakob Gerbec v ulici sv. Antona, je razobesil slovensko tablo na svojo prodajalnico. To je bilo uzrok, da so mu zbežali skoraj vsi odjenalci laške narodnosti kakor hudje pred svetim kadihom. Ker je mož pošten Slovenec ter možak, je dolžnost naša, da ga tostranski Slovenci ne pozabimo ter s svojim pomencem obiskom nadomestimo, kar so — odnesli nasprotniki! Mož prodaja dobro pecivo po stari ceni.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici. — Ravateljstvo trgovsko-obrtno zadrugo je sklenilo, da so vsi, kateri na novo pristopijo, prosti za zamudnih obresti, in sicer velja to samo za tiste, kateri pristopijo do konca januarja, zaostali znesek lahko plačajo takoj ali pa po dogovoru s dnevnim poverjenikom.

Goriška, oziroma Italijanska prosveta v Gorici. — Pobalini v največjih so v noči od 15. na 16. l. m. zamazali s črnim zlati napis „Trgovsko-obrtno zadruga“ v Semeniški ulici št. 1. Čin se je moral zgoditi med 1 in pol 2. po polnoči, kajti v tem času je bil mimo neki naš sodruček ter videl stati tri „gospode“ v havelokih, upraj pred sedežem zadruga, katera prav dobro uspeva v pisanih je že nad 600 deležev. — Ta izbruh italijanske surdijne prosvete ne bohe nam čisto iz škofa al, m r. e. opoz. r. a vsakega zavrednega Slovence, da se je obratiti za demarčne potrebe k oni zadrugi, katera ima zamazan napis, ne pa k oni laški, ki ima že šest let svoj napis neokrnjen.

Slovenec, kateri pride v Gorico, naj ne zamudi prilike, da si ogleda to prosveto v Semeniški ulici št. 1 pred nadškofjo. Tudi tak, kateri ne zna štati, sedaj lahko uganje, kje je slovanska obrtna zadruga, kajti črni madež na to pove.

Perceča se nam, da je med 15. l. m. zvečer naš mestni svet svojo sejo, pri kateri se zbira italijanska jemsele dorec. Mrežili je sklenjena črnla na slovenski napisu epilog tega zborovanja?

Italijansko-furlansko-bižanska goriška kultura je začela z nova prav bujno poznanjati svoje cvetke. Vidi se nam, da je naše lah-ae začelo srbeti, radi bi, da dohe latine. Sicer so to junaki čini, kakor nih so le rojaki in potomci onih zmožni, ki so pri Kustoci in Visu in tam nekje v Afriki tako junaško bežali, ko so bili zagledali, da se je sovražni približal in streljali začel.

Po noči, ko vse spi, maežjo tu v Gorici slovenske napise, o napadu na napis obrtne zadruga smo se pisali; danes dostavljamo, da so v noči od cetrika na petek t. j. od 16. na 17. l. m. hišo, v kateri je nastanjena obrtna zadruga z ravno takim črnim kot prvotno se jedenkrat zamazali; lahon pa je moral biti „svob prs“, ker se toliko ni zmožel, da bi bil steklenico črnla do napisa vrci mogel. S črno oljnato barvo so v noči od 16. na 17. l. m. zamazali napise listnemu posestniku Karolu Draščeku na Kornu, pekovskemu mojstru Jakobu Gerbecu in krojaškemu mojstru Antonu Čuferju, obema v ulici sv. Antona. Zamazali so, kolikor so mogli tudi hiše. Junaki so imeli čopite in nedvojenno obilo časa. Upravično našo slavno policijo; Smatra li ona te nove izbruhe najbolj kulturnega narola italijanskega zoper „barbarske škaf“ — za „otročarje“? Hoče li potrebno ukreniti, da se zlikovci najdejo in primerno kaznujejo? Ali pa čaka slavna policija, da tudi nam Slovencev uskipi sicer ovčja narav in da si začemno sami pomagati in vratači z obrstni vrod ter delati po načelu zob za zob in klin s klinom?

Laska družab bi nas najraje v žlici vode potopila. Niti nedolžni napisi ji ne dajo spati! Še po noči jim naši napisi ne dajo počitka! Vidi se, kako peklenško-satanski nas del naših somestčanov sovraži. Samooblastno nam jemljejo pristno slovanska krajevna imena, da bi vsaj na zemljevidu lahko kazali, da je slovenski rod že izginil iz tega sveta, pobudilsko in zahrbitno, kakor je to pri naših nasprotnikih navada, zahrbitno v temni noči nam bližajo napise po hišah! Toda le blatite, kolikor vam drago, slovenskega imena in Slovencev ne bodete vi uničili ne vi in ne vaših sinov otroci. Slovenski narod bo znirnor stal!

Kdo hujša torej v Gorici? Vi zaslepilenci z dežele, kateri se še niste oklenili narodnega gesla, pridite v Gorico in ogledite si hiše, kjer ima sedit obrtna zadruga ter prej imenovanih slovenskih obrtnikov — mogoče da tedaj nehati rediti gade s svojimi groši.

Tukajšni pešpolk št. 47. — Govori se, da pride tukajšni pešpolk št. 47. v Gradec, na njegovo mesto pa iz Gradača bosenski polk. Bošnjaki v Gradcu niso priljubljeni, ker so Slovani. Pri revoluciji v Gradcu so „Bošnjaki“ skrbeli za red in praznilo ulice in trge. Celo streljali so in ustrelili grškega

mučenika*, večkrat zaradi latvine kaznovanega delavca, ki je tisto noč najbolj razgrajal. Tudi častniki tega polka nimajo najprijetnejšega živja v Gradcu — niti v najbolj elegantnih kavarnah niso varni pred napadi herrenvolka.

Radodarni doneski. — Upravništvo je sprejelo: 5 gld. za „božičnico“, „Sloginik“ zarodov od gospe Pavline Pakove. — 3 gld. 75 kr. nabranih na ženitovanju g. Jos. Vižintina v Dolu pri Opatjensku. (enak znesek za Alojzjevišče). — Rihemberskobrejski rodoljubi pri oddaji užitijskega daca 4. l. m. zbrali na predlog g. A. Markovca po gosp. Franc Gerzelju 6 gld. 10 kr. — Jakob in Jožef Komel nabrala v veselih družbi in Krombergu v Vižinovi krami pri dobri kapljici kromberskega vina 78 kr. Bog daj prihodnje več! — Gld. 3:50 darovala rodoljubna gospa Marja Fabjan iz Budenj ob ljublu, da bohe nesrečnemu narodu v bodoče izdatno pomagala; nadalje 50 kr., katera je dala ista gospa nekemu zaslužiti in 6 kr. dodal oče France za poštnino. — Jan. Vidmar iz Brezinja gld. 5 za „izgubljenost stav“. — Radi „fovs“-petja pri Fonu Monsi R 1 gld. — Vesela družba okoli okrogle mize pri „Petelinu“ 50 kr. — Fran Bavčar iz Sela 1 gld. — Bovski pevci 2 gld. — K. P. gld. 1:40 (darovali so J. Tomažič 50 kr., A. Kustrin 40 kr., A. Jeretič 10 kr., Drašček vsak 10 kr., A. K. 10 kr.). — N. N. iz Kala 30 kr. — Društveni denarčar, g. Kaneler je prejel: profesor Ivančič Josip, 5 gld., profesor Šimel Anton, 1 gld., velepos. Botko Leopold, 2 gld., trgovec Koren Anton, 1 gld., prof. Bežek Viktor, 1 gld., uradn. Blazon Franc, 1 gld., trgovec Drašček Peter, 1 gld., notar Kavčič Josip, 1 gld. — V pušici pri trg. Susterčič 35 kr., pri trg. Mose 43 kr., v gost. Reja gld. 2:30.

— Za božičnico so darovali: Franc Stepančič iz Olčice 5 gld., gosp. Goljevček v G. 2 gld., Gigoj Simon iz Malove 1 gld. — Blago za obleke: trg. Anton Čiurlo 80 metrov, trg. Juri Mose 51 metrov, trg. Giov. Marcuzzi 45 metrov. — Usnjatega blaga pa: Hausner & Lokar v G., Jakl Franc, Alojzij Scaletari, v G., Scaletari Ivan, v Mirnem, Colot Alojzij, v G., Casagrande Karol, trgovec v G., I. L., trgovec v Gorici.

Fran Bavčar iz Sela 50 kr. — Radi razzačenja časti g. A. Kozuha, podžupana v Oseku, plačal Ivan Radalič 1 gld. — Prijatelji pri vnu v Solkanu zložili gld. 1:27; globa 10 kr. za nenarodne žveplenke; druga globa 13 kr. — Namesto vstopnine h koncertu stolnik Kastelic 1 gld. — Nabrano 4 gld. v jako veselih družbi prezadimi vis-avis pri Fonu na Solkanski cesti.

— Za ulovo Javorčak: M. Gramar c. kr. stražmester v P. 1 gld. — Josip Pahor iz Hudejuzne 1 gld. — Anton Mekuz iz Pluzne pri Boven 1 gld. (Donar sprejeli po položnici iz Gananga) ter izročili potrebni vlovi.

— Za „Miklažev“ večer „Goriška Sokola“ so darovali: „Goriška tiskarna“ 25 gld., „Knjižnica za mladino“, Svecar Jernej Kopač pastel za znesek 12 do 15 gld.; Karol Drašček mnogo lepih kolačev; Peter Drašček zavoj orehovi in skatlo čokolade, Kopač & Kutin zavoj čokolade, skatlo sladice v podobah; Anton Potarček v mnogo podobah; E. Susterčič zavoj sladice; E. Pavlin 6 robcov; Anton Jeretič 360 zaključev. V denarju: J. Mose preplačal ustopenjo za gld. 2:60; Prof. I. L. 1 gld.; Prof. S. B. 1 gld.; Saunig & Dekleva 1 gld.; A. Pečenko 1 gld.; Koren A. 1 gld.; (Anton Kustrin 1 gld. namesto izleta v G.), I. Kavčič (preplačal ustopenjo gld. 1:40); Sodar Ferjančič 20 kr.; Jurij Furlan 20 kr.; Anton Fon 30 kr. — Vstopnino je preplačalo tudi mnogo drugih udeležencev, katerim se izreka najtoplejšo hvalo.

Društvo „Solski dom“ v Gorici. — (VIII. izkaz od 30. nov. do 16. dec.) Oglasilo se je kot ustanovniki z doneskom 100 gld. se sledijo gospodje: Obitelj Matevž Saunig v Biljah; Neimenovan št. 2; Lokar Ivan, tovarnar in posestnik v v Mirnu; Jurjev Fran v Gorici.

Vplačali so: gld. Stepančič Fran, kurat na Olčici . . . 5— Huelak Fran, veletržec v Lokavcu, na račun ustanovnine 3. obrok . . . 10— Poljšak Alfonz, vikar pri Sv. Tomažu, na račun ustanovnine 3. obrok . . . 10— Rutar Simon, prof. v Ljubljani, na račun ustanovnine 1. obrok . . . 10— Presel Ivan, trgovec v Gorici . . . 5— Goljevček Josip, trgovec Gorici . . . 10— Krsnik-Rott Leopoldina, učiteljica v Rihenberg, na račun ustanovnine se 10— Neimenovan št. 2 . . . 100— Lokar Ivan, tovarnar in posestnik v Mirnu . . . 100— Basko Alfonz, kaplan v Rihenbergu na račun ustanovnine se . . . 10— Jurjev Fran v Gorici . . . 100— 13. ustanovnik še ostalih . . . 50.— Skupaj: 420— Po prejšnjih izkazih . . . 4810:19 Do 30. nov. je došlo v gotovini: 5230:19 Društvo „Solski dom“.

Darovi doposlani ženski podružnici sv. Cirila in Metoda v Gorici o priliki koncerta 11. l. m.: G. Alojzij Fozar 10 gld.; po 5 gld. gospa Ulrika Kerševan in g. dr. Abram; po 3 gld. gospa Antonija Hafner, gg. pl. Blažević in nadporočnik Dekleva; po 2 gld. gospa Ivana Colič, gg. monsignor A. Marušič, Chiurio in Delpiero; po 1 gld. gg. A. Fon, Kumar, N. N., kapl. Ivan Koršič, Fr. Pavletič, Grča in N. N.; po 50 nov. gospe Marija Medved in Helena Medved, gg. Carl in J. Corazza.

Zahvala. — Podpisaneemu načelnstvu je po tako povoljno uspeši prireditvi koncerta dne 11. l. m. izpolnilo sveto dolžnost, da izreče svojo prisrečno zahvalo vsem onim mnogobrojnim osebam, katere so z toliko blagohotnostjo sodelovale pri izvršitvi podružnične namere. Imenoma se zahvaljuje pa g. pevovodji za neumorn trud ter genam pevckam in pevčev; g. A. Gvaizu, ki je s svojim umetniškim razumom pomagal sestav-

ljati žive podobe, ter gospicam in gospodom predstavljalec živih podob; g. du F. Posegi, ki je s svojo izredno čilnostjo zbral sodrelove ter pomagal odpravljati razne zapreke, ki so prelele vsemu podjetju; g. du K. Makuc, kateri je bistreunmo popravil in dopolnil razne priprave na odru; blagorodni posej M. Rojčič-ovi, ki je oskrbeval zve-podje z raznim lišpom in drugim potrebišnam; končno blagodušnim darovateljem in vsem, ki so s tako ogromno udeležbo povzdignili sijaj večera in njega gnotni uspeh.

V Gorici, dne 12. dec. 1897.

Načelnstvo ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

Izpred porotnega sodišča. — 13. l. m. se je otvorilo porotniško zasedanje. Prvi se je zagovarjal Jožef Paulin, goriski postopač, radi uboja mesarskega pomočnika Spangera. Predsedoval je novi predsednik vitez Defacis. Zatoženi je bil obsojen na 6 let ječe. — 14. l. m. je bila razprava pod predsednistvom svet. Schmarde proti Ivanu Žigonu iz Olčice tudi radi uboja. Mož je dobil 2 leti. — 15. l. m. sta se zagovarjala Robert Zorzenon in Ivan Čufarin radi latvine. Prvi je dobil 8, drugi 3 leta. — 16. pa se je zagovarjal Jakob Čekut iz Morara tudi radi uboja. Bil je oproščen.

Danes se je imel zagovarjati učitelj Josip Semolič v sled tozbe biljanskega županstva, radi poslanega, katero je bilo objavljeno v „Soči“ št. 14 proti biljanskemu županu. Stranki sta se poravnali, kar je najpametnejše, kajti drugače bi bil nastal nezahšan skandal — vsaj vsled tega, ker tožiteljica, slovenska občina, ter toženi Slovenec sta si vzela — Italijanska zagovornika!!!

S to poravnavo je bilo zasedanje zaključeno.

Budni contra „Corriere“ in „Sentinella“. — Porotna razprava v tej pravdi se bode vršila na Dunaju proti „Corriere“ dne 25., proti „Sentinelli“ pa 26. januarja 1898.

„Slovenec in mednarodni promet“. — Pod tem naslovom smo prejeli iz peresa rodoljubnega g. dr. Karola Pečenika iz Aleksandrije obširneje razpravo, ki bo gotovo zanimala vse slovenske kroge. Se posebe pa bo zanimala naše solkanske mizarje, pa tudi druge, ki izdelujejo blago za izvoz v Egipt. Razpravo priobčimo šele v prvih številkah prihodnjega leta. Gosp. dr. K. P. pa zahvaljujemo na tem jako zanimivem in važnem sestavku.

Patentovanj „katoličanom“ pri „L. Eco“ ni vse, da se nahaja izkazana tudi „Nasa Sloga“ v nekem dunajskem katoliškem podjetju za razlaševanje. Nekemu dopisniku „L. Eco“ iz Trsta ne ugaja, da je tam razkazan kot „katoliški list“ tudi „Nasa Sloga“. Katoličanstvo, na podlagi takega pisanja, je dandanes „sofi“ upraj tako pri „L. Eco“, kakor pri onim dunajski vrčki, katera je sprejela „Nasa Sloga“ in „L. Eco“ s „Soča“ vred v svoje „katoliško“ predale — proti plačiti. Kdor da ve! Resnično katoličanstvo je za nas pri „Nasi Slogi“ in drugih za liberalne razupilih slovenskih časopisih na mnogo višji stopnji, ker se isto huri za pravico stvar proti raznim makinačijam — nego je ono, katero izpoveda „L. Eco“ in nje sodrug „L. Amico“ s „Creazione“ vred!

Slovensčina ali deželni jezik v Gorici. — Neki dopisnik iz Gorice v dunajskem „Salon-Blatt“ je sodil nekam še dovolj stvarno o razmerah v Gorici. To je razsrdilo „Sentinella“. Kaj vse blebeli v svoji lah-aski nervoznosti, ne homo omenjati; dovolj bodi, ako povemo, kaj pravi o Slovincih. Trdi namreč velemodro, da slovensčina tu ni „lingua del paese“, kakor ni n. pr. nemška v Milanu ali v Rimu, dasi živi ondi mnogo Nemcev. — Primerjati Slovence v Gorici z Nemei v Milanu, — to morejo le otročaji okoli „Sentinelle“. Da je je tu velik razloček, o tem že se dokazemo z dejstvi v prihodnjih 10 letih! — Čitatelji „Sentinelle“ morajo sami več govoriti slovenski nego laški, ako hočejo živeti! Altro che „non è lingua del paese“!

Deželni odbor je podelil pobiranje deželni davčini, ki so določene za leto 1898, in sicer po 50 krajcarjev od vsacega hektolitra na drobno poločenega piva, po 18 kr. od vsacega litra na drobno, to je izpod 56 litrov potečenih zganjij, navedenih v I. členu B. H. točka I postave od 18. maja 1875 (drž. zak. št. 84) razum spirita in pokvarjenega vina in po 10 kr. od vsacega na drobno (izpod 56 litrov) prodanih zganjij, omenjenih v 2. točki istega postavnega člena, za celo deželo g. Jos. Goruppu iz Trsta.

O božičnem času. t. j. od 18. do vstetega 24. grudnia vsprejema se pri tukajšnjem c. kr. poštnem uradu na kolodvoru demarne in večnaje pošiljate od 7. ure zjutraj do 7. ure zvečer.

„Božičnica“ v Podgori. — V nedeljo 19. l. m. bode v Podgori „božičnica“, in sicer v stari soli. — Vabljeni so utjudno vsi prijatelji mladine, da se „božičnice“ v obilnem številu udeležo.

Nered na pošti v Ločniku. — Iz Ločnika se nam poroča, da prihajajo tam odlašna pisma za Biljano ali Medano tjejak prekasno, oziroma jih stranke nikoli ne dobe. Kje lič uzrok? Prosimo, da se poskrbi za bolj red!

Iz St. Petra na Krasu nam poročajo: „Tu so lani mnogi zasebniki kupili vina pri „Vinarski in sadjarski zadrugi za Brda“, kakor je priporočala „Soča“. Vsi so bili jako zadovoljni z blagom in ceno. Tudi letos kupijo vina za naše skromne potrebe. Le naprej! Tukajšnji c. kr. poštni urad je poddržavljen od 1. l. m. Hvala za to gre javnetu dvornemu svetniku Pokornju. Tudi voditelj urada g. Karis je jako priljubljen“.

Bralno društvo na Gradščem vabi svoje ude k rednemu občnemu zboru, kateri bode 19. decembra l. l. v etičnihih prostorih. Pričetek točno ob treh popoldne. Vinko Leban za odbor.

Mesto poštnega odpravnika v Čepovnu. — Razpisuje se mesto poštnega odpravnika pri c. kr. poštnem uradu v Čepovnu (pol. okraj Gorica) proti pogodbi in kaveji 200. Dohodki so naslednji: Letna plača 140 gld., uradni pavsal 40 gld. in letni pavsal, kateri se ima po dogovoru določiti, za vzdržavo jednokratne pešne zveze med Čepovnom in Solkanom. Prosnje v teku treh tednov na c. kr. poštno in brzojavno vodstvo v Trstu.

Išče pošteno slovensko deklo k olrom neka slovenska roditelja v Gorici. Le zdrava od 18 25 let stara dekleta naj se oglasijo pri našem upravništvu.

P. n. gg. naročnikom. — Priložili smo izkaz o zastankih do kenca t. i. Nekaj pomot smo popravili po željah gg. naročnikov. — Doslej se je oglasilo le malo dolžnikov z — n a k a z n i c o. Ker imamo tudi mi ob sklepu leta veliko plačil, katerih ni mogoče odložiti, prosimo gg. naročnike, naj nam vsaj zdaj ne delajo težav in naj nam pošljejo, kar nam liče! Še nekoliko dni počakamo, potem homo pošiljali poštne plačilne naloge v hišo; upamo, da vsakdo točno izplača vsaj poštnim slangam . . .

Tudi naročimo za l. 1898. je poslali naprej. Za celo leto znasa naročnina 6 gld., za pol in četrt leta razmerno. — Kdor nam pošlje do novega leta, nam jako ustreže.

Častite naročnike naše tiskarne, kateri so naročili kaj za tisek, prosimo potrpljenja, ker vpejava motorja na plin nam ovira redno izvrševanje naročenih del. Na vsak način izvršimo pravočasno vsa naročila.

Pri obliki roditelj ne bi smeli pogrešati najboljša dva ljudska in domača sredstva, namreč: Dr. Hosa balzam za zaledene in pražko domaće mazi. — Ta se dobita tudi v gorških lekarnah.

Razgled po slovanskem svetu.

Dopolnilne volitve na Hrvaškem. — Dne 1. in 4. l. m. je volilo 8 okrajev poslance v deželni zbor hrvaški. V 5 okrajih so zmagali magjaroni, dočim je združena opozicija rešila le 3 mandate. Čudno to ni, kajti s takimi načini in sredstvi, kakor hrvaška vlada za svoje pristase, ne dela nikjer noben vladin aparat, ne dela nikjer nobena stranka. Volilni boj hrvaški se da primerjati le že onemu na Magjarskem, kjer si brez pobojev, brez krvavih glav l. t. d. volitve niti misliti ne morejo.

V vseh teh 8 volilnih okrajih so bili prvotno izvoljeni kandidati združene hrvaške opozicije, ki pa bi bila vsled tega v saboru prestevilna, kar vladni nikakor ni ugajalo. Le to je bilo vzrok, da so se dotični mandati razvejavili in da so se razpisale nove volitve. Te dopolnilne volitve bi se bile morale vršiti zadnji čas do 20. septembra t. l., toda vladin aparat je potreboval časa, da volilce obheda. In vladin aparat je delal in obdelal volilce, Moralna zmagaja je na strani opozicije, ker je podlegla le vsled krutih nasilstev.

Kandidatom združene opozicije je bilo prepevovano predstavljati se svojim volilecem, se pokazati se niso smeli v svojih volilnih okrajih. Tako se je primerilo, da je vlada prišla v opozicijskega kandidata, ko je ta ravno pri svojem prijatelju obedoval in ga odgonskim potem odpravila v Zagreb. Nasprotno pa so imeli vladni kandidati odprto pol po celi deželi, vodili so je celo uradniki. Občine so dobile nalog vsakega ptujega človeka iztirati in vsak teden uradno poročati, koliko glasov je vladnemu kandidatu v občini zagotovljenih. Okrajna oblastva so klicala volilce k sebi in zahtevala od njih obljubo, da vojijo vladnega kandidata. Volilceem so so obljubovale razne ugodnosti, če volijo na vladno stran, a zopet se jim je na vse mogoče načine grozilo, ako so ostali zvesti svojemu prepričanju; takim volilceem se je celo prepevovado svoje domovanje brez dozvole občinskega urada zapustiti. Po vseh vaseh teh volilnih okrajev so se morale hiše oh 8. uri zvečer zapreti, po tej uri ni smel nihče več na cesto.

Se celo ženskam je bilo prepevovano pogovarjati se o političnih zadevah. Opozicijske časopise so občinski uradniki konfiskovali, da listov niso dobili opozicijski volilci v roke. Uredniku nekega malega listica je ukazal občinski načelnik, naj mu, preden pridejo v tisk, predloži vse rokopise in pregled, dasi načelnik — navaden ključavničar — sam komaj pisati zna. Nek gostilničar v Koprivnici je kupil glasovir, pozabil pa glasovir oblastvu prijaviti — in kaznovani so ga s 300 gld. globe; in ker je namesto 300 gld. glasovir oblastvu ponudil, so ga kaznovali s zapornim 8 duij. Sila kola loni, gostilničar se uda, obljubi, da bohe za vladno stranko volil — in obe kazni so mu odpustili! Okrajne oblasti so odredile priprave, ki so naravnost klasične. Uvedle so volina pooblastila ali certifikate. Vsak volilce je moral priti po svoje pooblastilo osobno, a za to sta bila odločena samo dva dneva in od teh dveh dni je vsak dan po dve uri od 10—12 popoldne. Misliti si moremo, koliko kmečkih volilcev ni utegnilo priti ravno tista dva dni in ob ravno tistih dveh urah! Brez pooblastila pa ni smel nihče na volilce.

Volilni okraj Stubica ima 154 volilcev. Pri zadnjih volitvah je dobil opozicijski kandidat 14 glasov večine. Uprav 14 volilcev so na podlagi znanega patenta iz leta 1854. kaznovali s kaznjajo po 14 dt.ij, ker so volili opozicijskega kandidata. To kazen bi bili morali nastopiti 28. sept. t. l.

Toda nastop kazni je bila vlada odgodila za sedaj. O polnoči med 19. in 20. novembrom so ti volilci dobili ukaz, da morajo nastopiti odmerjeno kazen 20. nov. — teh 14 mož ni torej moglo ne po legitimacije in ne na volilce. V noči 19.—20. nov. so prišli orožniki ponje, je vklelni in odgnali v zapor.

V drugih okrajih morajo volilci, ki so pred meseci dobili kako kazen, sedaj kazni nastopiti. Po vseh cestah, stezah, kolovozih,

nastavljeni so orožniki — v nekatere okraje so odposlali celo vojsstvo.

V novogradiškem okraju je bilo kapelanom prepovedano iti kam drugam nego v cerkev, niti v solo niso smeli hoditi podučevati krščanski nauk!

Zopet v Goli so vtaknili pod ključ kar vse opozicijske volilce. Časopise se je neusmiljeno plenilo. Ban Khuen-Hedervary je zelo bolan, in se zdravi v Opatiji, dočim doma na Hrvaškem njegov posel — prav po njegovem receptu — opravljajo brezobzirno — veliki župani.

Sabor se je sešel 6. t. m. Dasi je zjedinjena opozicija zmagala samo v treh okrajih, se moramo vendar čuditi železni ustrajnosti njenih pristasev. Nasilstev pri teh volitvah ni mogoče popisati. Čuditi se moramo toli zavednim kmečkim volilcem, dasi jih je vladni aparat dušil z vsemi sredstvi in jih zapiral; celo streljalo se je nanje. Hrvaška mesta, hrvaška mestna inteligenca naj sa gre rodoljublja učit k prostemu hrvaškemu kmetu! Na kmetih zmaguje opozicija, mesta pa so v pesteh magjaronskih! Sam prestolni Zagreb, središče hrvašto, ima magjaronsko občinsko zastopstvo in magjaronsko župana.

Koliko časa bode hrvaška inteligenca se to trpela? Hrvaški minister baron Josipović se je udal lepim obljubam ogerškega finančnega ministra in ostane se na svojem mestu v Budimpešti.

Glavno mesto Dalmacije Zadar, je v stiski radi vode, dovažati je morajo celo iz Reke, kar poprek na dan stane 350 gld. Mestni občjeje — sedanji in njihovi predniki — skrbje in se brigajo za vse drugo — le za najpotrebnejše ne. Ves občinski svet zadržki je italijanski — naravno je toraj, da morje nimajo časa no denarja za vodovod, prav kakor pri nas.

Srbija — je po dolgem dogovorjanju s sv. Stolico sedaj dobila apostolskega vikarja v osebi bosenskega frančiškana očeta Ivana Vučića.

Katoliki v kraljevini Srbski do dandanes niso imeli svojega posebnega višjega pastirja.

Književnost.

Ročni „Kazipot“ po Goriškem, Trstu in Istri za l. 1898. — IV. letnik. Cena 40 kr. Trdo vezan 60 kr. (8 pošto 5 kr. več). V Gorici, Tiskala in založila „Goriška tiskarna“ A. Gabrček, 1897. Pod tem naslovom je izšel ročni „Kazipot“, kateri je namenjen Slovencev za mesečno obhajanje. V istem so nastela obhajanja v Gorici ter županstva s popolnim imenikom gg. duhovnikov, županov učiteljev, trgovcev, obrtnikov in gostilničarjev po Goriškem. Za leto s se na kratko zbralo glavnejše podatke iz Trsta le popis županstev v Istri. „Kazipot“ je v župni obliki ter mehko broširan v platno (stane le 45 kr. s pošto). Dobi se tudi trdo vezan za 65 kr. Ima tudi obširno beležnico, mnogo oglasov, ter kot dodatek „Vožni red železnice, parnikov in poštinih zvez na Primorskem in Krunjskem“. Ta „Kazipot“ pride dobro posebno goriškim in istrskim županstvom tudi za uradno uporabo. — „Sočni“ naročniki dobé „Kazipot“ brezplačno s prihodnjo številko.

Koledarja za goriško nadškofjo za leto 1897 imamo še večje število v zalogi. Kdor ga želi imeti, dobi ga zastoj v upravništvu naše tiskarne. Koledar ima nad 120 strani zabavnega berila.

Ilustrovani narodni koledar za l. 1898. Leto X. Uredil, izdal in tiskal Dragotin Hribar v Celju. — Cena mehko vezanemu 70 kr., trdo in lieno 1 gld., po pošti 10 kr. več. — To je zopet elegantna knjiga iz Hribarjeve tiskarne; med slovenskimi koledarji in sploh med knjigami, ki so izšle letos, zavzema ta gotovo prvo mesto. — Poleg skrbno odbranega gradiva je obilo prav krasnih slik, nekatere v barvotisku. Kdor more potrositi gld. 1:10, naj si naroči to zares lieno slovensko knjigo.

Bog i Hrvati, ilustrovani hrvaški narodni kalendar sa poslovnim i zabavnim prilogom sa odjelom za muhanedance, sajmovnikom i semantizmom za prstu godinu 1898. Uredio Vjekoslav Fleiser. Tetaj V. Zagreb. Tisak i naklada Antuna Scholza 1897. Broširan 50 nč. Vezan 70 nč.

Seiden-Damaste 65 Kr. bis fl. 14-65 p. Met. — sowie gewürze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 35 kr. bis fl. 14-65 p. Met. — glatt, gestreift, kariert, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.). porto- und steuerfrei ins Haus, Münster ungetend. Hupperts Briefporto nach der Schweiz. G. Henneberg's Seiden-Fabrikten [k. u. k. Hof.] ZÜRICH. (5)

Poslano.*

I z j a v a. Iz merodajnih ozirov in pa gledé ua to, da sem se sé strankama mirnim potom poravnal, preključem svojo Poslanico z dné 28. marca 1897, priobčeno v številki 14 tednika „Soča“.

V Gorici, dne 17. decembra 1897.

J. Semolič.

* Za sestavke pod tem naslovom je uradniško odgovorno le toliko, kolikor nalaga tiskovni zakon — Op. ur.

Fotografija

premisl.
knezonađškofa Missie
se dobi
pri fotografu A. Jerkiću
v Gorici.
Veliki format 3 gld.; kabinetni format 80 kr.

Goriško pivo!

(na Goriščoku II).

Podpisani priporočam svojim p. n. odjemalcem svojo posebno dobro uležano izvozno, mareno in uležano pivo najbolje kakovosti, dobiva se v sodčkih po 1/2, 3/4 in 1/2 H. kakor tudi v posebnih steklenicah. Zajemno naznanjam, da sem v minulemu letu svojo pivovarstvo znatno zboljšal in da sem rabil za varjenje dobrega piva le najbolje blago: žateški hmelj in hanaški ječmen.

Proseč p. n. odjemalca, da se z zaupanjem obratuje name in si olibno naročijo zagotavljam najtočnejšo postrežbo. Z najodličnejšim spoštovanjem
Gustav Scholz, pivovarski mojster.
Fr. Wanek, pivovar.

Stanovanje

(5 sob, kuhinja itd.) se da v najem v Gledišni ulici (Via Teatro), št. 4, drugo nadstropje. Nalunčneje pri F. K. v Vitni ulici (Via Giardino), št. 7, drugo nadstropje.

Išče se družabnik

za neko dobro vpeljano tovarno v Gorici. Oglas se naj se le taki, kateri razpolagajo s kapitalom vsaj 800-1000 gl. Pristop je možen tudi iz delavske vrste. 325

Pozor!

Podpisani je otvoril lastno pekarno kruha in raznovrstnega pečiva v prostorih g. Andreja Prinčiča št. 22 na Dobravem.

Priporoča se radi tega slavnemu občinstvu in vsem p. n. gg. odjemalcem na okrog. — Postrežba točna — cene zmerno; pečivo izborno. Upajoče, da se ga slavno občinstvo in vsi p. n. gg. odjemalci sorodnih občin oklene in v mnogobrojnem številu obiskati blagovolj, bilježi se odličnim slovanjem 326
France Lenšak
Na Dobravem 12. decembra 1897.

Mestna

hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi po novem letu uloge po 4% brez odbitka novega rentnega davka. 324 3-1

Otvorjenje gostilne!

Podpisane vsoja si p. n. gg. sorojakom v mestu in na deželi, posebno pa ožjim svojim rojakom Briceom naznaniti, da je otvoril v priličnih prostorih c. kr. okr. sodišča v Gorici

veliko gostilno

v kateri toči domača bela ter izvrstna istrska vina, kakor tudi pripravljiva ukusna jedila po zmernih cenah. Priporočevajo se kar najtočnejše siavnemu občinstvu, se bilježi

Karol Prinčič.

100 do 300 gl. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih 0.2. papirjev in srečk, da in potrebna glavnica in ni nikakoli nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Osterreicher, VIII. Deutsche gasse 8 Budapest. 78, 10-1

Podpisani priporoča p. n. gg. rojakom v Gorici in na deželi svojo na novo oskrbljeno gostilno na Kornu št. 6 v lastni hiši.

Toči pristna bela in črna vina in dobro žganje. Za ukusna gorka in mrzla jedila po zmerni ceni je skrbnjeno.

V. Bielecki.

Seznam blaga

trdelke

G. Ferd. Resberg

v Gorici.

Glavna zaloga:

v Kapucinski ulici št. 11 (stara cukrarna).

Podružnica: na Kornu št. 2

(Attensova palača).

Doslej ima v zalogi to-le blago:

Sladkor — kavo — riž — mast
poper — sveče — olje — škrob
— ječmen — kavino primeso —
moko — gris — drobne in de-
bele otrobe — turšico — zób —
sol — moko za pifanje — kis
— žveplo — cement — bakreni
vitriol itd. 169-1

zalogo pristnega dalmatinskega žganja na deželo.

V podružnici na Kornu prodaja tudi moko, otrobe, ovs, turšico itd.

Ed. Pavlin v Gorici

v Nunskih ulicah

št. 10

nasproti gostilne „Bolega zajca“.

Uvoja si pripraviti preč. dubovščini in slavn. občinstvu svojo

veliko zalogo nagrobnih vencev

vsake vrste, kakor tudi biserne; rož za cerkev, palm, cvetkov za nove maše in poroke, voščeni sveč, križice, čevlje, nogovice, raker (truge) vsake velikosti, zlatih črk i. t. d.

Vse po nizkih cenah!!!

Ambrož Furlan

trgovec

z jedilnim blagom

na Tižški cesti 4 v Gorici

priporoča kavo, riž, sladkor, moko, lito, otrobe, cement, vse poljske in domače pridelke.

Postreže vestno in po zmerni ceni.

Gostilna pri Petelinu v Trstu v ulici Ghega št. 7.

Antona Vodopivca

priporoča se rojakom s Kranjskega in Primorskega. Za prenočišča

ima lepo urejene sobe v isti hiši.

Toči pristna, nepokvarjena

vipavska vina.

Kuhinja je preskrbljena s toplimi in mrzlimi jedmi.

Vinarsko in sadjarsko društvo za Erda

v Gorici se pripravljajo za izdelavo vina in sadja. Prodnja naravne in pristne triske pridelke po zmernih cenah.

Zaloga pristnih briskih vin.

DESERNA VINA.

Razposilja na vse kraje od 50 litrov naprej. Uzorec vin pošilja na zahtevo.

Sedež društva je v Gorici: ulica Barzellini št. 20.

Podružnica klet: ulica Torrente št. 6.

Ivan Domicelj

trgovec z jedilnim blagom

v Kerminu — (Cormons)

na glavnem sadnem trgu (hivša hiša Patlova)

priporoča svojim rojakom

sladkor, kavo, riž, olje, kamenoilje,

moko, otrobe, vsakovrstne sveče iz

Kopačeve tovarne, potem špirit vinski

in domače žganje. Dalje prodaja vi-

trijol (modro galico) in pravo roman-

sko trino žveplo, narodne žveplenke.

Vse prodaja po tako zmerni ceni, da se ne boji tekmovalca (konkurence).

Kje se dobé umetne cvetlice in nagrobni

venci prav po ceni?

le pri onaj 1881. leta ustanovljeni trdelki

3 E. RIESSNER 3

št. — Nunska ulica — št. v Gorici, nasproti nunski cerkvi.

Izdeluje vsakovrstne, za cerkveno porabo potrebne

cvetlice, kakor: palme za oltarje, znojne cvetlice, stan-

darde, ličje, šopke in druge enako ulasno vezane cvet-

lice. Dalje ima v zalogi najnovije umetne vence za

novice iz umetnih tožic in voščeni šopki, nagrobne

vence, raker (truge), mrtvaške obleke (križice), pregrin-

jala, blazine, čevlje, nogavice, zlate črke, voščene sveče

itd., vse po nizkih cenah. Naročila za deželo se izvršijo

točno in solšno. — Priporočajo se slavnemu občinstvu

opozarja ga, naj se ne da zapeljati v imenu, ampak

posluži naj se edino pri trdelki E. Riessner-ju.

Moji fabrikati so znani kot dobri in po ceni:

Remont, nikl, teže 32 ur, gl. 360; remont, srebro, kolekovan, zla-

toz, gl. 6-; ankarska bodilnica, l. kakovosti, razsvetljiva, gl. 160; re-

gulator v orehovom zabojčku, od gl. 450 naprej. Cenik z 500 slik zastoj in franko, kar ne uvoja se zmenjati ali znesek povrne. 473

Eug. Karecker

Taschenuhren-Fabrik und Versand-Gesellschaft und Lieferant des Vereines für Güterbeame. — Bregenz am Bodensee Nr. 474. 2 letna garancija.

V vsakem poštno oddajnem okraju, v vsakej fari in po potu v vsakej občini, nastavi se razumno, delavna in zanesljiva oseba kot

zaupni mož in posredovalec

z dobrim in trajnim postranskim zaslužkom od nekoga, mnogo let obstoječega, avstrijskega podjetja prve vrste. Pismene ponudbe pod „V. u. G.“ tiradice, poste restante 183

Nova trgovina.

Podpisana naznanjta, da sta odprla v Semeniški ulici št. 1 v Gorici (v lastni hiši, kjer je „Trgovsko-obrtna zadruga“)

trgovino z jedilnim blagom.

Priporočajo se veleslavnemu občinstvu, beležita s spoštovanjem

Andr. Kopač in Jos. Kutin, trgovca.

Zaščitna znamka: SIDRO.

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

priporočano kot izvrstno bol ublažujoče mazilo; za ceno 40 kr., 70 kr. in 1 gl. se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v oriz. steklenicah z našo zaščitno znamko, s „Sidrom“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarne in v zvezi kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je prevedena s to zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“ v PRAGI.

Na prodaj

je na deželi, kjer se križa pot cest, ki vežejo Kras v Vipavsko dolino s Trstom in Kras v Gorico

jednonadstropna hiša

z gospodarskim poslopjem, s hlevi vodnjakom z dvema dvorišči in z dvema vrta. Hiša je prirejena za gostilno in ima več sob, vodi se v njej že od nekdanj gostilničarska obrt.

Več o tem pri gosp. Jankotu Hočvar-ju Gorica Via Ascoli 21 I nadst.

Odkupovanja: 4 zlate in 18 srebrnih kolajni, 30 častnih in pohvalnih diplom.

Kwinda restitucijski fluid
e. in kr. priv. voda za uravnavanje krvi. Cena steklenici 1 pl. 40 kr.

Ta voda se uporablja že 25 let v dvornih hlevih, hotelih in večjih hlevih vojaštvu in civilnih poslopih. Z njo se lahko uspešno ukrepanje pred in po velikih naporih, pri izviranju udov, otrplosti kit itd., ter omogoči zdravilno uspešno konja na dirkah.

Prisrben se dobiva le s predloženo varstveno znamko v vseh lekarnah in narodnih avstro-ogorske.

Glavno zalogo ima 40 gl.

Franz Ivan Kwinda

e. in kr. avstro-ogorski in kralj. rumunski dvorni zdravilnik, okrožni lekar, Konstantinopel pri Dunaju.

Velika zaloga

šivalnih strojev in dvokoles

se nahaja pri trdelki

SAUNIG & DEKLEVA

v Nunski ulici št. 11-16 v Gorici.

Dvokolesa so iz raznih sistemov

in iz bambusa. Lastna mehanična delavnica za poprav-

ljanje in pohleščanje z niklom.

Kolesarji!

POZOR!

Dr. Rosa balzam | Praško hišno mazilo

za želodec | 200, 26 1

iz lekarne B. FRAGNER-ja v PRAGI

je splošno, že 30 let znano domače zdravilo. Lekarne so ga, tek, obhajajo pravico in lelo od- vija. Pri rednem in razbijanju ojačuje prebavne organe in jih drži v pravem toku. Velika steklen. 1 gl., mala 50 kr. S pošto 20 kr. več. V obrokli po 35 in 25 kr. S pošto 6 kr. več.

je staro, najprej v Pragi uporabljeno hišno zdravilo, katero vzhajajo iste rane in jih tudi ob- ravuje neštote ter ublažuje delo na vročino in bolečino.

Pozor! Vsi deli zaloga so prevedeni z zvrven natisnjeno in zakonito priznano zaščitno znamko.

Glavna zaloga: Lekarna B. FRAGNER-ja „pri črnem orlu“ v Pragi, Mala strana, na voglu Spornorove ulice, potem v Gorici v lekarnah Cristofolotti, Glubiel, Pontoni in pl. Gironelli.

Dnevno razposiljanje po pošti. Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogorske.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravlja v

lekarni k Zrinjskemu, II. Brodovini, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok neprenehno deluje pri vseh prehlajenjih dušnih organov, ter je najboljši sredstvo za prsni katar, kašel, prsobol, hripavost in vrtolob. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki do- bijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo eno:

«Velescenjeni gospod lekarnik!

Poslajte mi se tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznanec. Jaz sem od dveh steklenic od nesnosnega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobolnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim, Na Dunaju, 20. marca 1897.»

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka, t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo je oni pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 kr. — Razposilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zametek) ali pa po postnem povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razposiljajo se na zahtevo zastoj in poštine prosto. Lekarna k Zrinjskemu, II. Brodovini, Zagreb, Zrinjski trg št. 20. 286 30-1

Trgovec z vinom na veliko Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 - GORICA - Via Giardino 8

12 Gl. pripravica

dalmatinsko vino iz Jelše in Šibenika,

potem

pristna bela in črna vina iz vipavskih,

furlanskih, briskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razposilja po železnici na vse kraje avstro-ogorske monarhije v sodih od 50 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorec.

Cena zmerno. Postrežba poštena.

Teodor Slabanja

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 12.

Priporoča se prečasti duhovščini za izboljšanje

cerkvenih pesod in orodij po njegovim uzoru in nagradi

eni. kot: Monstranc, kelihov, svečnikov, itd. itd. Stare reči

popravljajo ter jih v ogaju pose- brebeni in pozlati. Da si po

zamorejo tudi bolj rečne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega

blaga, obhajajo jim to zvrst

omembi s tem, da jim je pri- pravljen pošiljati blago, ako mu

potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa naročevale sam

lahko dobi.

Strelavode iz bakra v ogaju požalvene najbolje iz- vajlje, kakor tudi vsakovrstno

enako popravo in polzhanje pripravljajo tudi po naj- nižjih cenah. Posilja vsako blago dobro spravlje- no in poštine franco! 16 (3)

Na dež. publ. razstavi odkupovan s srebr, drž. svetljo

Na kovski razstavi s prvo ceno srebrno svetljo

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1

324 3-1